

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ त्रातुत्रायतां ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विश्रब्धनिःशंकं यथास्यात्तथा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निधाय त्वत्कृतमपमानमिति शेषः प्रवर्ततत्यक्तु
 कृष्णेन सहितः पार्थो धातृराष्ट्रीं महाचमूं ॥ अहन्यहनिमद्रे शद्रावयन् हृश्यते युधि ॥ २२ ॥ भागोऽवशिष्टः कर्णस्य तव चैव महाद्युते ॥ तं भागं सह कर्णेन युगपन्नाश
 याद्यहि ॥ २३ ॥ अरुणेन यथा सार्द्धं तमः सूर्यो व्यपोहति ॥ तथा कर्णेन सहितो जहि पार्थ महाहवे ॥ २४ ॥ उद्यंतौ च यथा सूर्यो बालसूर्यसमप्रभौ ॥ कर्णशल्यौ रणे
 दृष्ट्वा विद्रवंतु महारथाः ॥ २५ ॥ सूर्यारुणौ यथा दृष्ट्वा तमो नश्यति मारिष ॥ तथानश्यंतु कौंतेयाः सपंचालाः सस्तंजयाः ॥ २६ ॥ रथिनां प्रवरः कर्णो यंतृणां प्रवरो
 भवान् ॥ संयोगो युवयोर्लोके नाभून्न च भविष्यति ॥ २७ ॥ यथा सर्वास्ववस्था सुवार्णयः पाति पांडवं ॥ तथा भवान्यरित्रा तु कर्णवैकर्त्तनं रणे ॥ २८ ॥ त्वया सा
 रथिना त्वेष अप्रधृष्यो भविष्यति ॥ देवतानां मपिरणे स शक्राणां महीपते ॥ किंपुनः पांडवेयानां माविशं कीर्त्तव्यमम ॥ २९ ॥ संजय उवाच दुर्योधन वचः
 श्रुत्वा शल्यः क्रोधसमन्वितः ॥ त्रिशिखां भ्रुकुटिं कृत्वा धुन्वन् हस्तौ पुनः पुनः ॥ ३० ॥ क्रोधरक्ते महानेत्रे परित्यक्तमहाभुजः ॥ कुलैश्चर्य श्रुतबलैर्दृप्तः शल्यो ब्रवीदिदं ॥
 ॥ ३१ ॥ शल्य उवाच अवमन्यसि गांधारे ध्रुवं च परिशंकसे ॥ यन्मां ब्रवीषि विश्रब्धं सारथ्यं क्रियतामिति ॥ ३२ ॥ अस्मत्तोभ्यधिकं कर्णमन्यमानः प्रशं
 ससि ॥ न चाहं युधिराधेयं गणये तुल्यमात्मनः ॥ ३३ ॥ आदिश्यतामभ्यधिको ममांशः पृथिवीपते ॥ तमहं समरे जित्वा गमिष्यामि यथागतं ॥ ३४ ॥ अथ वाप्ये
 क एवाहं योत्स्यामि कुरुनंदन ॥ पश्य वीर्यममाद्यत्वं संग्रामे दहतोरिपून् ॥ ३५ ॥ यथाभिमानं कौरव्यनिधाय हृदये पुमान् ॥ अस्मद्विधः प्रवर्त्तत मामां त्वमभि शं
 किथाः ॥ ३६ ॥ युधिवाप्यवमानो मे न कर्त्तव्यः कथंचन ॥ पश्य पीनौ मम भुजौ वज्रसंहननोपमौ ॥ ३७ ॥ धनुः पश्य च मे चित्रं शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ रथं पश्य
 च मे क्लृप्तं सदृशैर्वातवेगितैः ॥ ३८ ॥ गदां च पश्य गांधारे हेमपट्टविभूषितां ॥ दारयेयं महीं कृत्स्नां विकिरेयं च पर्वतान् ॥ ३९ ॥ शोषयेयं समुद्रांश्च तेजसास्वेन पार्थि
 व ॥ तं मामेवं विधं राजन् समर्थमरिनिग्रहे ॥ ४० ॥ कस्माद्युनक्षिसारथ्ये नीचस्याधिरथे रणे ॥ न मामधुरिराजेंद्रनियोक्तुं त्वमिहार्हसि ॥ ४१ ॥ नहि पापीयसः
 श्रेयान् भूत्वा प्रेष्यत्वमुत्सहे ॥ यो त्वभ्युपगतं प्रीत्या गरीयां संवशे स्थितं ॥ ४२ ॥ वशोपापीयसो धत्ते तत्पापमधरोत्तरं ॥ ब्रह्मणा ब्राह्मणाः सृष्टा मुखात् क्षत्रं च बाहु
 तः ॥ ४३ ॥ ऊरुभ्यामसृजद्वैश्यान् शूद्रान्पद्भ्यामिति श्रुतिः ॥ तेभ्यो वर्णविशेषाश्च प्रतिलोमानुलोमजाः ॥ ४४ ॥

मिति शेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अधुरिनीचे कर्मणि ॥ ४१ ॥ पापीयसः नीचयोनेः प्रेष्यत्वं दासत्वं कर्तुमिति शेषः ॥ ४२ ॥ वशो आज्ञायां ॥ अधरोत्तरं नीचोच्चयोर्वपरीत्यकरणजं महत्पापं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥